

Αριθ. 3.
Έτους Ε.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ
Ετησία, Τέσσαρι Δίστρακτα ή
Εξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2
Αί συνδρομαί γίνονται ένταυθα μέν εν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρα-
τοῦς, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ. ΤΕΤΑΡΤΗ. 8 ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ 1830.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπιράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπιτρό-
πους καὶ Προσώπων ὡς Διοικητάς.

Αἰν ἄγνεῖτε, Κύριοι, ὅτι ἡ ἐν ἔργῳ Δ' Ἐθνικὴ Συνέλευσις
ἐνέφισατο διὰ τοῦ 5' ἀρθροῦ τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουλίου Γ' ψηφί-
σματος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει,

α' Νὰ καταστήσῃ εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ τρέχοντος ἔτους
τὴν ὅσον ἐνδέχεται δικαίαν καὶ ὁμοιόμορφον διανομὴν τῶν
φύλων, καὶ τὸν κανονισμὸν τῶν δασμοτελωνίων·

β' Νὰ καταργήσῃ τὰ τριτοδέκατα, χωρὶς νὰ στερήσῃ τὸ
ἔρατος ἀπὸ τοὺς ἐξ αὐτῶν πόρους·

γ' Νὰ διαρραγίσῃ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως οἰκονομικώτε-
ρον διὰ τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον, καὶ εὐκολώτερον διὰ τοὺς πολίτας.

Διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ συντάξῃ, συμφώνως με-
τὰ τὴν Γερουσίαν, νέαν διάταξιν βῆσιν ἔχουσαν τὰς προεκτεθει-
μένας ἀρχὰς καὶ συνάδουσιν μετὰ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους, ἐπρεπε
νὰ εἴη, ὡς ὅσον συνοπτικὴν ἀλλὰ καὶ ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς
ἐνστάσης καταστάσεως τῶν τῶν ἔθνικων καὶ τῶν ιδιωτικῶν
ἐπιμελημάτων· ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον ἔργον χρῆζει χρόνου μακροῦ, καὶ
εἴνευ αὐτοῦ νὰ τὸ ἐπιχειρηθῇ τις ἐπ' ἐλπίδι τοῦ νὰ τελει-
ώσῃ πρὸ τοῦ Μαρτίου μηνός, καθ' ἣν ἐποχὴν μέλλει νὰ ἔλθῃ
εἰς πρᾶξιν τὸ νέον οἰκονομικὸν σύστημα. Ἐπειδὴ δὲ, μ' ὅλον
τοῦτο, θέλομεν νὰ ἐκπληρώσωμεν τὸν σκοπὸν τῆς Ἐθνικῆς Συν-
ελεύσεως κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, διὰ προσωρινῆς καὶν διατά-
ξεως, νομίζομεν ἀφύκτως ἀναγκαῖον νὰ λάβωμεν τὰς πληρο-
φορίας, τὰς ὁποίας ζητοῦντες παρ' ὑμῶν διὰ τῆς παρούσης, εἴμα-
θα βεβαίως ὅτι θέλετε σπεύσει νὰ μᾶς τὰς δώτετε μὴ ἀπομα-
κρυνόμενοι ἀπὸ τὰς ἐξῆς ὁδηγίας·

Νὰ διυρίσετε ὅσον τάχιστα ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἀπὸ
ἐνὸς Κυρίου (ἵπνεται τὰ ὀνόματα), οἵτινες θέλουν ὡς ἐμφανίσει
ἐντὸς τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός σημειώσιν περιέχουσαν τὰ ἑξῆς·

α' Κατάλογον κατ' ὄνομα ὧν, ὅσοι ἔχουν ιδιοκτησίας εἰς
ἐκαστον χωρὸν, κώμην καὶ πόλιν τῆς ἐπαρχίας.

β' Πληθὺν εἰς ἐκαστον ὄνομα θέλει προτεθῇ ἡ ποσότης

καὶ ποιότης τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος τῆς ιδιοκτησίας, καὶ
συγχρόνως ἡ θέσις αὐτῆς καὶ τὸ ὄνομα·

γ' Ἄν ὁ αὐτὸς ιδιοκτῆτης καλλιεργῇ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως
ἐθνικὴν γῆν, θέλει προσεπισημειωθῇ ἡ τε θέσις καὶ ἔκτασις τῆς
γῆς ταύτης μετὰ τῶν ἐτησίων αὐτῆς εἰσοδημάτων·

δ' Ὅσοι τῶν πολιτῶν μὴ ἔχοντες ιδιόκτητον γῆν καλλιερ-
γοῦν μόνοι τῶν, ἢ δι' ἄλλων, ἐθνικὴν γῆν, θέλουν καταγραφῇ
ὡσαυτως εἰς τὸν κατάλογον, σημειωμένης συγχρόνως καὶ τῆς
ἐκτάσεως καὶ θέσεως τῆς εἰρημένης γῆς μετὰ τῶν ἐξ αὐτῆς εἰ-
σοδημάτων·

ε' Ἡ ἐπιτροπὴ προσδιορίζουσα ὡς ἔγγιστα τὰ εἰσοδήματα,
θέλει μεταχειρισθῇ πρὸς τοῦτο τὸν μέτρον ὅρον κατὰ τὰ εἰσο-
δήματα τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν· δηλ. θέλει πληροφορηθῇ
τὸ ποσὸν τῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὅποια ἐσυναξεν ἐκαστὸς τῶν
πολιτῶν κατὰ τὸ 1828, καὶ τὸ ποσὸν τῶν ὅσα ἐσυναξεν κατὰ
τὸ 1829, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου θ' ἀποτελέσει τὸν ζητού-
μενον μέτρον ὅρον.

Εἶναι καθ' ἑαυτὸ πρόδηλον, ὅτι ἐκαστον μέλος τῆς ἐπιτρο-
πῆς ἔχει πᾶσαν ἀδειαν νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν σύμπραξιν κατὰ
τὰς γνώσεις ὧν τῶν πολιτῶν, ὅσοι εἶναι ἄξιοι τῆς ἐμπιστο-
σύνης τῶν.

Διὰ νὰ εὐκολύνωμεν τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπισυν-
άπτωμεν ἐνταῦθα πίνακα διηρημένον εἰς ὀκτὼ στήλας, εἰς ἐκ-
αστὴν τῶν ὁποίων θέλει σημειῶναι τὰς παρατηρήσεις τῆς·
ἐννοεῖται ὅτι εἰς αὐτὸν θέλει σημειῶναι ὅχι μόνον τὴν γῆν,
εἰς τὴν ὁποίαν ὁ πολίτης σπεῖρει κατ' ἑτὸς σῖτον, κριθὰν καὶ
τοιαῦτα γεννήματα, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνην, ἣτις εἶναι φυτευμένη
ἀμπέλους, σταριδαμπέλους, ἐλαιας, συκᾶς, μωρίας, καὶ ἄλλα
τοιαῦτα φυτὰ καὶ δένδρα ιδιόκτητα, ἢ ἔθνικα, ἐξ ὧν ἀπολαύει
ἡ δυνατὰ ν' ἀπολαύτῃ ἐτήσιον εἰσόδημα, καλλιεργῶν αὐτὰ.

Ἦτον εὐχῆς ἔργον νὰ προσθέσῃ εἰς τὸν πίνακα τοῦτον πόση
γῆ εἶναι ποτιστικὴ, πόση ξερικὴ, νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις
τῆς περὶ τῆς ποιότητος καὶ εὐφροίας τῶν, νὰ φανερώσῃ τὰ
πρώϊμα σπαρτά καὶ τὰ σπαρτησόμενα ὄψιμα, καὶ τέλος νὰ
σημειώσῃ τὸ ποσὸν τῶν στρεμμάτων τῆς γῆς καὶ τῶν δένδρων
πλὴν ταῦτα πάντα, καθόσον εἶναι δυνατόν, καὶ καθόσον τὸ
συγχωρεῖ το βεβλ. δικτῆμα τοῦ καιροῦ. Θελετε συνεργεῖσθαι
καὶ κατορθώσῃ, ὥστε οἱ τοιοῦτοι πίνακες νὰ ὑποβληθῇ ἐπι-
κύρωσιν τῶν κατὰ τόπους δημογεγόνων, βεβαίωντων ὑπ' εὐ-
θύην τὸ ἀληθές τῶν ἐκτεθειμένων· ἀλλὰ καὶ τοῦτο, ἐὰν δὲν
ἀπαντᾷται δυσκολία ἀνυτέρβλητος καὶ ἀνάνευσις ἐκ μέρους
τῶν δημογεγονόνων αὐτῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει διακηρύξει ὅτι, ὅστις κατακρατεῖ ἐθνικὸν κτῆμα, νὰ τὸ φανερώσῃ καὶ νὰ τὸ ἀποδώσῃ εἰς τὸ ἔθνος, δίδων ἐγγράφως τὴν ὁμολογίαν του περὶ τῆς ἐθνικότητος τοῦ κτήματος αὐτοῦ· ὅστις δὲ θελήσῃ νὰ τὸ κρύψῃ, ἂν ᾔθελε φωραθῇ, θ' ἀποδίδει τὸ κατακρατούμενον καὶ θα καταδικάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξ αὐτοῦ εἰσοδημάτων δι' ὅσον καιρὸν τὸ ἐνέμετο· ὅστις δὲ τῶν πολιτῶν γνωρίζῃ καὶ φανερώσῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοιαῦτα ἐθνικὰ κατακρατούμενα παρὰ τινος, νὰ βραβεύεται ἀναλόγως τοῦ ἐξ αὐτῶν εἰσοδήματος.

Διορίζεται δὲ καὶ ὁ Κύριος (ἔπαιται τὸ ὄνομα), ὅστις θέλει συμπράττει ἐπιστατῶν μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ ἐκτελεσθῶσι ταχύτερον καὶ ἀκριδέστερον τὰ διαταττόμενα.

Ἄν καὶ ἡ περὶ τῆς ὁλόγος ἐπιτροπὴ, συντελοῦσα εἰς τὴν προκειμένην περιπόνητον μεταρρυθμίσιν, θέλει ἔχει τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ ὅτι ἔκαμε σημαντικὴν ἐκδούλευσιν εἰς τὴν πατρίδα, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀνέχεται μ' ὅλον τοῦτο νὰ τὴν ἀφήσῃ κοπιᾶζουσαν καὶ δαπανῶσαν τὸν καιρὸν χωρὶς δικαίαν τινὰ ἀμοιβήν· ὅθεν, ἥμα τελειώσῃ τὸ ἔργον τῆς, θέλει πληρώσῃ εἰς ἕκαστον μέλος αὐτῆς μισθὸν ἀνάλογον μὲ τοὺς κόπους τοῦ καὶ μὲ τὰς ἐκδουλεύσεις του.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 310.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον Λακωνίας καὶ Κάτω-Μεσσηνίας.

Εὐχαρίστως ἀνέγνωμεν τὴν ὑπ' Ἀρ. 368 ἀναφορὰν σου, διὰ τῆς ὁποίας μᾶς γνωστοποιεῖς τὴν σύστασιν παιδευτικῶν καταστημάτων εἰς Μαραθωνήσιον διὰ τῆς φιλοτίμου συνδρομῆς τῆς οἰκογενείας τῶν Κυρίων Γρηγοράκιδων καὶ Καλκάντιδων.

Οἱ ἀξιότιμοι οὗτοι πολῖται ἀφιερῶσάντες εἰς σύστασιν σχολείων τὰ εἰσοδήματα πατρικοῦ κληρονομίου, ὡς ἀναφέρεις, ἐπραξαν τῶντι ἔργον φιλόφρονον, ἱκανὸν καὶ τὴν μνήμην τῶν προγόνων τῶν ν' ἀπαθανάτισῃ, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἰδίους νὰ ἐφελκύσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν συμπολιτῶν, τὴν δόξαν μετὰ τῶν ὁμογενῶν, καὶ τὴν ἐξέχρετον ὑπόληψιν καὶ τιμὴν τῆς Κυβερνήσεως ἀσχολουμένης συντόμως εἰς τὸν ὀργανισμόν καὶ τὴν πρόοδον τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως. Τὴν πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς τούτους πολίτας διάθεσιν τῆς Κυβερνήσεως ἐρμηνεύων θέλεις πληροφορήσῃ συγχρόνως ὅτι θέλομεν χορηγήσῃ εἰς αὐτοὺς τὰ ἀναγκαῖα βοηθήματα, ἐφ' ᾧ καὶ διατάξαμεν τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεῖαν ν' ἀποστείλῃ τοὺς ζητούμενους πίνακας, ἀββάκια, καὶ ἀφ' ὧν ἀπρόμηθεύσαμεν μέχρι τοῦδε στοιχειώδη βιβλία διὰ τὰ ἀλλόλοδι' ἀκτικὰ καὶ Ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 31 Δεκεμβρίου 1829.

Ο Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Πρόγραμμα.

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Σπειύδουσα ἡ Α. Ε. ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν παρὰ τοῦ ἔθνους ὀφειλομένην τιμὴν καὶ τὸ σέβας εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀηττήτων προμάχων τοῦ Μισολογγίου διὰ τῆς ἀνεγέρσεως ἡρώου, κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 12,449 καὶ κατὰ τὴν 14 τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἐκδοθέντος ψηφίσματος, διέταξε τὴν Γραμματεῖαν ταύτην νὰ δημοσιεύσῃ τὰ ἑξῆς.

Α. Προσκαλοῦνται οἱ ὁμογενεῖς ἀρχιτέκτονες καὶ ἀγαλματοποιοὶ νὰ προσφέρωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐντὸς ὅλου τοῦ ἐπερχομένου ἔτους, τὸ σχέδιον τοῦ ἀνεγερθησομένου ἡρώου.

Β. Νὰ προσθέσωσιν εἰς τοῦτο τὸ σχέδιον ἀναλογισμὸν τῶν ἐξόδων, καὶ τοῦ εἰς ἀποπερὶ τῶν τοῦ ἡρώου ἀπαιτουμένου καιροῦ.

Γ. Μία ἐπιτροπὴ διορίζεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας ἔργον θέλει εἶσθαι νὰ ἐρευνήσῃ τὰ διάφορα ταῦτα σχέδια καὶ νὰ κρίνῃ τὸ καλλίτερον· τοῦ δὲ προκριθέντος ὁ κύριος θέλει λάβει εἰς βραβεῖον χρυσοῦν νόμισμα (medaille) ἰσότιμον μὲ 1200 Φοινίκας, ἢ Διστηλα 200. Τὸ νόμισμα τοῦτο θέλει ἔχει τύπον ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐνδοξὸν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐχαράχθη.

Δ. Ὁ εὐρέτης τοῦ σχεδίου ἐγκριθεὶς ἄξιος τῶν δευτερείων θέλει βραβευθῇ μὲ ἀργυροῦν τὸ αὐτὸ νόμισμα, καὶ μὲ χρηματικὴν ποσότητα Φοινίκων 300.

Ε. Ὅστις τῶν περὶ τοῦτο συναγωνιστῶν θελήσῃ νὰ κρύψῃ τ' ὄνομά του, σημειοῖ αὐτὸ ἐντὸς πτύγματος χαρτίου σφραγισμένου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν τινος ὁποιοῦδήποτε ῥητοῦ· τὸ ῥητὸν τοῦτο ὑπογράφεται καὶ εἰς τὸ σχέδιον· τὸ δὲ πτύγμα δὲν ἀνοίγεται, παρὰ ὅταν προτιμηθῇ τὸ σχέδιον. Ὅσα πτύγματα ἐγκρύπτουσι τὸ ὄνομα τῶν ἀβραβεύτων, καίονται ἀπὸ ἐνωμένην καὶ συνεδριάζουσιν τὴν ἐπιτροπὴν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 28 Δεκεμβρίου 1829.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 7 Ἰαννουαρίου.

Τὴν 5 τοῦ ἐνεστῶτος ἔφθασαν ἀπὸ Σμύρνης δύο πολεμικὰ πλοῖα, δηλαδὴ μία γολέττα Αὐστριακὴ, ἡ Φοινίκη, διὰ τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἓν Γαλλικὸν βρίκιον, Ἀλακριτὴ, δι' ἡμερῶν ὀκτώ.

— Ἡ Ῥωσικὴ κορβέττα, Ναυκρίνος, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὐρίσκονται οἱ ναύαρχοι Ῥῶσοι, ἐπανήλθε τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀττικῆς, καὶ σήμερον ἀνιχώρησεν εἰς Πόρον.

Ἡ πόλις μᾶς ἐπανηγύρισε σήμερον τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου.

Ἐκ πρώτης ἐτελέσθη ἡ θεία λειτουργία εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐνταῦθα μητροπόλεως τῆς Κυμῆτος. Οἱ πανιερώτατοι ἀρχιερεῖς Γεράσιμος Αἰγίνης, Νεόφυτος Γαλατίου καὶ Παρθένιος Κυρρῆνης, προσκληθέντες παρὰ τοῦ

Προσωρινῷ Διοικητῷ Κυρίου Α. Γιαννίτση, ἱερούργησαν ὅλης τῆς ἀκηκούσης ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως. Πρεσβεύθησαν δὲ εἰς τὴν τελετὴν αἱ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ καὶ ἡγεμόνες τοῦ Ὁρφανοτροφείου Κυρίου Α. Μουστοξείδης. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐρρίφθησαν ἀπὸ τὰ ἐν τῷ λιμένι μᾶς παρευρεθέντα πλοῖα, σημαιοφορούντα, εἴκοσι καὶ μία κανονιοβλαῖ. Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς ἐδέχθη εἰς τὴν οἰκίαν του τὰς ἀπαιτούμενας ἐπισκέψεις τῶν Δημογεγενητῶν καὶ διαφόρων ἄλλων πολιτῶν.

Μετὰ τὴν μεσημέριαν ἤχησαν ἐκ νέου ὁ λιμὴν ἀπὸ τὸν βορραιοβόρην τῶν πλοίων· περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἔγεινε ἄνεμος, ἰσάριθμος, καὶ τὸ ἑσπέρας ἡ πόλις ἐφωτίσθη κατὰ μὲν.

Τὸ βασιλικὸν Γαλλικὸν βρίκιον, Ἀλακερτὴ, εὐρεθὲν προσεμισμένον ἐνταῦθα, ὑψώσαν τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ πρυγίου καταρτίου, ἐπυρεβόλησε κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν.

Χίλιοι ἑκτακόσιοι Γάλλοι ἐκ τῆς μοίρας τῆς κατεχούσης τὰ Μισσηνιακὰ φρούρια ἦσαν ἀκόμη κατεσκευασμένοι ἐν Μιδωνῇ καὶ Νεοκάστρῳ, ὅταν ὁ στρατηγὸς Σχνεϊδέρος εἰλαβε τὴν διαταγὴν τοῦ ἡγετῆ τὴν ἀναχώρησίν του. Τὸ ἔθνος θέλει αἰσθάνθῃ ἀναμφιδόλως τὴν αὐτὴν εὐχαρίστησιν, τὴν ὁποίαν ἐπροξένησε καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἡ ἀπόφασις αὐτῆς τῆς Χ. Α. Μ., καθότι αὕτη εἶναι νέον ἐνέχυρον τῆς εὐμενοῦς προσπάθειας, τὴν ὁποίαν ἀκαταπαύστως ἀφιερώνει εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας. Αἱ ἐπαρχίαι, αἵτινες χρωστοῦν τὴν ἐλευθέρωσίν των εἰς τὴν στρατιάν ταύτην, θέλουν ἐξακολουθεῖ ἀπολαύουσαι ὅλας τὰς ὠφελείας τὰς ἐκ τῆς παρουσίας τῶν γενναίων Γάλλων, καὶ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ τακτικοῦ Ἑλληνικοῦ σώματος θέλει προοδεύσει ταχύτερον, χάρις εἰς τὴν δραστήριον συνδρομὴν, τὴν ὁποίαν θέλουν δώσει ἀκόμη εἰς αὐτὴ οἱ ἐπίσημοι ἐκεῖνοι ἀξιωματικοί, οἵτινες ἐνθουσιασθέντες νὰ προσφέρωσι τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Τὸ πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἀνήγγελλεν εἰς τὸν στρατηγὸν Σχνεϊδέρον τὴν ἀπόφασιν τοῦ Βασιλέως περὶ τῆς παρατάξεως τῆς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ διαμονῆς τῶν στρατευμάτων του, ἔφερεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἑτέραν εὐεργεσίαν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐν μέρος τῶν Ἑλλήνων παιδῶν τῶν διὰ τῆς κηδεμονίας τῆς Χ. Α. Μ. ἐκγορασθέντων ἐκ τῆς δουλείας ἐμελλον νὰ λάβωσι τὴν πρῶτην των ἀνατροφὴν ἐν τῇ Γαλλίᾳ. Ἐκ δὲ τινων σκέψεων, τῶν ὁποίων εἶναι εὐκόλον νὰ καταλάβῃ τις τὴν λεπτότητα, κατενόηθη ὅτι ἀρμυδιώτερον ἦτο τὸ νὰ λάβωσιν οἱ παῖδες οὗτοι ἀνατροφὴν πάντῃ ἐθνικὴν. Ἀλλ' ἐν ταύτῳ ἡ Χ. Α. Μ. ἐθέλει εἰς τὴν διαθεσιν τοῦ ἑξοχωτάτου Κυβερνήτου ποσότη-
τα 12,000 Φράγκων, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς βελτίωσιν τῶν νεανίσκων τούτων. Οἱ εὐγνωμονοῦντες Ἕλληνες θέλουν εὐρεῖ εἰς τὸ πολύτιμον τοῦτο τεκμήριον τῆς εὐμενείας νέαν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ εὐλογήσωσι τὴν ἀνακαινιστικὴν χεῖρα, ἥτις δὲν ἐπαύσει νὰ διδῇ τὰς βασιλικὰς χάριτας πανταχοῦ, ὅπου εὐρίσκοντο κακοπάθειαι εἰς ἀνακούφισιν, καὶ λαοὶ παραμυθίας δεόμενοι.

Ἡ ἐξῆς κοινοποίησις μᾶς ἐδόθη ἀπὸ τὸν Κύριον Κ. Καννάρην. Νομίζομεν δὲ ὅτι ἀποδίδομεν μικρὸν τινα φόρον εἰς τὴν ἀνδρίαν καὶ ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός τούτου, προθυμούμενοι νὰ τὴν καταχωρίσωμεν κατὰ τὴν αἰτησίαν του εἰς τὴν ἐφημερίδα μας.

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Πολλοὶ τῶν εὐγενῶν φιλελλήνων μ' ἐφιλοδώρησαν κατὰ καιροῦς, ἄλλοι μὲν αὐτοπροσώπως, ἄλλοι δὲ διὰ γραμμάτων ἀπὸ τῆς Εὐρώπης, μὲ διάφορα δῶρα.

Θέλοντες οἱ ἄνδρες οὗτοι νὰ τιμῶσιν ἐμὲ τὸν ἀπλοῦν πολεμικὸν τῆς Ἑλλάδος πολίτην, ὅστις διὰ τίποτε ἄλλο δὲν χαιρῶ, παρὰ διότι νομίζω ὅτι ἐπλήρωσα μικρὸν μέρος τῶν πρὸς τὴν πατρίδα ἀπείρων χρεῶν μου, ἐτίμησαν τὰ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος εὐγενῆ των φρονήματα.

Ἐγὼ δὲ ἐλείψα κατὰ χρέος νὰ πέμψω πρὸς αὐτοὺς ἐν καιρῷ γράμματα ἐνδεικνύοντα τὴν βαθεῖάν μου εὐγνωμοσύνην. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἔμαθον ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν δὲν τὰ ἐλάβον, καὶ ὑποπτεύομαι μήπως παρέπεσαν καὶ ἄλλα διὰ τὴν τότε ἀνωμαλίαν, ἐπομένως ἐνδέχεται νὰ μὲ νομίσουν ἀχάριστον οἱ εὐγενεῖς ἐκεῖνοι ἄνδρες, διὰ τοῦτο τολμῶ νὰ ἀποδώσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου καὶ δημοσίως διὰ τῶν ἐφημερίδων, ἐπιθυμῶν ἐν ταύτῳ νὰ ἀνακαλέσω εἰς τὴν μνήμην τῶν συμπολιτῶν μου τὰ ὀνόματα ἐκείνων, οἵτινες ἐμεταχειρίσθησαν καὶ ἐμὲ μέσον ὄργανον, διὰ νὰ πολλαπλασιάσωσι τὰς διαφόρους ἄλλας των θυσίας ὑπὲρ τῆς φίλης των Ἑλλάδος.

Ἄν τὰ ὀνόματα τινῶν ἐξ αὐτῶν δὲν ἐπροσσημειώθησαν εἰς τὸν ἀκόλουθον κατάλογον τῶν δώρων, εἴτε ἐσημειώθησαν τὰ τῶν ἄλλων ἐναντίον τῆς θελήσεώς των, ζητῶ συγγνώμην τῶν μὲν πρώτων, διότι κατὰ δυστυχίαν ἔχασα τὰ πρωτότυπα των γράμματα εἰς τὸν θόρυβον τοῦ πολέμου, τῶν δὲ δευτέρων, διὰ τοὺς ἀνωτέρω ὑπὲρ τῆς τιμῆς μου λόγους.

Ἀπὸ τὸν πλοίαρχον τῆς Ἀγγλικῆς κορβέττας, Περσεύς, τὸ ἰδιὸν του σπαθίον.

Ἀπὸ τὸν Γάλλον στρατηγὸν Ρόσχην, ἐν ζευγάριον πιστόλια.

Ἀπὸ τὴν Κυρίαν κόμησσαν Καστελάνην, ἐν χαρτοφυλάκιον (Porte-feuille).

Ἀπὸ τὸν βασιλικὸν ὀπλοποιὸν τῆς Γαλλίας, ἐν τουφέκιον ἐπτάστομον μὲ ὅλα του τὰ ἀναγκαῖα εἰς μίαν θήκην.

Ἀπὸ τὴν σύζυγον τοῦ Ἀγγλου ναυάρχου Τίλ, καλουμένην Νέϋ τιλ, ἐν δακτυλίδιον ἀπὸ σμάλτον.

Ἀπὸ τὴν ἰδίαν, ἐν ζευγάριον χρυσᾷ ἐνώτια [σκουλαρίκια] διὰ τὴν σύζυγόν μου.

Ἀπὸ τὸν Ἀγγλον πλοίαρχον Σπέντζερ, μυχγαριτάρια τέσσαρα, ὀρμαθίς.

Ἀπὸ τὴν φιλελληνικὴν ἐταιρίαν τῶν Παρισίων, μίαν καρδίαν χρυσήν, καὶ μίαν χρυσὴν σφραγίδα.

Ἀπὸ τὴν φιλελληνικὴν ἐταιρίαν τῆς Ὀλλανδίας, ὅλα τὰ ἐργαλεῖα τῆς χειρουργίας, κάσας 4, ἐτι καὶ μίαν θήκην χειρουργικὴν.

Διὰ τοῦ συνταγματάρχου Κυρίου Βουτιέρ, μίαν πίππαν, ἐν δακτυλίδιον καὶ ἓνα σταυρὸν χρυσοῦν ἑνδεκάπετρον ἀδαμάντινον.

Ἀπὸ τὸν κόμητα Δ' Ἀρκούρ, ἐν σπαθίον. Ὁμοίως καὶ 10 χιλ. Γρόσια πρὸς ἀποπληρωμὴν τοῦ πυρπολικοῦ, τὸ ὁποῖον ἔκαυσεν εἰς τὸν Μπαμπᾶν ἐπὶ μιᾷ ἐχθρικῆς κορβέττας.

Ἀπὸ ἓνα Γάλλον, μίαν σφραγίδα.

Ἀπὸ τὸν πλοίαρχον Στέφανον Ὀλλανδόν, ἐν δακτυλίδιον ἀδαμάντινον.

Ἀπὸ τὸν διοικητὴν τῆς Γαλλικῆς φρεγάτας, ἡ Ἀρμίδα, ἐν τηλεσκόπιον.

Κ. Καννάρης.

Τὰ λοιπὰ τοῦ περὶ παιδείων ἀγωγῆς ἄρθρου

(18. Γεν. Ἐφ. Ἀρ. 1.)

Μέρος Δεύτερον.

Ἀλλὰ τίνες θέλουσιν πραγματοποιήσει τὰ εἰρημένα ἐφ' ἡμῶν; Οἱ γονεῖς πρῶτοι, μέρος μὲν ἡ μήτηρ, μέρος δὲ ὁ πατήρ, καὶ οἱ δύο συνάμα· καὶ οἱ παιδαγωγοὶ ἔπειτα. Ἰκανοὶ εἶναι δύνατον τὰ πραγματοποιήσων ταῦτα μὲ τοιαύτων ἀκριβειαν; Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ διὰ τὰς περιστάσεις ἀπαιτῶ τοῦτο ἀπὸ τοῦς μέχρι τοῦ παρόντος ἢ, νὰ εἴπω καλῆτερα, τοσούτω αξιοθαύμαστοις ὑπολαμβάνω τοὺς παρόντας γονεῖς καὶ παιδαγωγούς Ἕλληνας, συνεργούντας κατὰ δύναμιν ἀκαμάτως κατὰ τὸ πνεῦμα τοιαύτης προπαιδείας, ὅσην μεγά' ἤτεραι καὶ ἀπαραίτητοι εἶναι αἱ ἐλλείψεις των, καὶ χάρις πολὺ εἰς τὴν δραστηριότητα τῆς Κυβερνήσεώς μας, ἥτις, εἰς τινὰ τῆς ἐπικρατείας μέρη τὰς δυσκολίας ὑπερνικήσασα, ἐυστήσῃ καλὰ ἀλληλοδιδασκτικά. Ἀλλ' ὁ λόγος μας ἤδη εἶναι, πῶς εἰς ὅλα τῆς ἐπικρατείας τὰ μέρη νὰ εἰσπληθῶσιν ἡ διὰ τῶν γονέων δηλ. ἀνατροφῇ, καὶ ἡ διὰ τῶν παιδαγωγῶν ἀνήκουσα προπαιδεύσις· προπαιδεύσις, ἥτις εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικά μας, παρὰ τὴν γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, πρέπει νὰ συνοδεύεται μὲ τὴν παράδοσιν τῆς ἀριθμητικῆς, ἀρχῆς γεωμετρίας μετὰ τῆς τεκτονικῆς, γεωγραφίας διὰ πινάκων, φυσικῆς ἱστορίας καὶ πειραματικῆς φυσικῆς, καὶ τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας ἰδίως καὶ ἐπιτομῆς τῆς καθολικῆς, καὶ ἐν τέλει τῆς ἱερᾶς κατηχήσεως, καὶ εἴτι ἄλλο εἰς τὴν παιδαγωγίαν πρόσφορον.

Τὸ ζήτημά μας λοιπὸν εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἐμπορεῖ νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο προτάσεις· πρῶτον, πῶς οἱ γονεῖς μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν ἑπτὰ ἐτῶν, μέχρις οὗ τοῦ τὰ παιδιά διατριβῶσιν εἰς τὰ πατρῷα των οἰκήματα, δύνανται νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν προεκτεθεισάν φυσικὴν καὶ ψυχικὴν ἀγωγὴν· καὶ δεύτερον, πῶς οἱ παιδαγωγοί, ἀφοῦ μετὰ τὰ ἑβδομον ἔτος τὰ παραλάβωσιν εἰς τὰ παιδαγωγεία των, νὰ ἀπακατασταθῶσιν αὐτοὶ ἱκανοὶ ἐπὶ τούτῳ, διότι τοιοῦτους ἀλληλοδιδασκτικοὺς ἀκόμη δὲν ἔχομεν.

Α. Ὅσον μὲν διὰ τὸ πρῶτον, φρονῶ ἀναγκαῖον νὰ εὐαρεστηθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν λόγιων ἀνδρῶν, ἢ καὶ ἡ προσυστηθεῖσα νὰ ἐπιτραπῇ, ἥτις νὰ ἔχῃ ἀντικείμενον νὰ συντάξῃ φυλλάδιον προχειρότατον, κατὰ μὲν τὸ πραγματικὸν ἐπὶ τῶν εἰρημένων βίσεων περὶ φυσικῆς καὶ ψυχικῆς τῶν παιδῶν ἀνατροφῆς, ἔχον τὴν ἀνήκουσαν ἀνάπτυξιν, κατὰ δὲ τὸ λεκτικὸν τοῦ γραμμένου μὲ τὸ πλέον ἀπλοῦν καὶ τέτρισμένον ὕφος. Ἐκ τῶν φυλλαδίων τούτων ἱκανῶν τυπωθέντων, διὰ τῶν ἑκτάκτων Ἐπιτρόπων καὶ Διοικήτων, νὰ διανεμηθῶσι κατὰ τὰ τμήματα, ἐπαρχίας, κοινότητας, κωμοπόλεις, χωρία, ἐνορίας καὶ οἰκίας. Ἐκαστος δὲ γονεὺς νὰ τὸ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ τὸ βάλλῃ εἰς πρᾶξιν εἰς τὸν αἶκόν του, καὶ ἕκαστος ἱερεὺς καὶ πνευματικὸς κατὰ τὰς ἐορτὰς καὶ ἐξομολογήσεις νὰ ἀπαιτῇ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ πρᾶξιν ἐπὶ τῶν τέκνων του, ὡς ἐν τῶν χρεῶν τοῦ χριστιανοῦ πολίτου· καὶ ὁ παραβάτης τούτου, εἴτε λαϊκός, εἴτε ἱερωμένος, νὰ τιμωρῆται διὰ τῶν ἐπιτοπίων πολιτικῶν Ἀρχῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν ὑπουργῶν, ὡς ὁ νόμος πολιτικοῦ καὶ πνευματικοῦ ἀμαρτήματος. Ἡ αὕτη ἐπιτροπὴ πρὸς τούτοις πρέπει νὰ συντάξῃ καὶ τῆς εἰρημένης προπαιδευτικῆς ὕλης βιβλία ἐφηρμοσμένα ἐπὶ τῆς προπαιδείας, π. χ. φυσικῆς ἱστορίας, καθολικῆς κατ' ἐπιτομὴν ἱστο-

ρίας, καὶ κατ' ἐξοχὴν γραμματικὴν τῆς λαλουμένης γλώσσης, εἰς τ' ἀλληλοδιδασκτικά (*) ἐφηρμοσμένα. Εὐχῆς ἔργον ἦεν εἶσθαι καὶ τὸν μέχρι τοῦδε τῆς ἀναγνώσεως τρόπον εἰς τὰ ἀλληλοδιδασκτικά ἐπικρατοῦντα ἂν συνέτεμε κατὰ τὴν νεωτάτην μέθοδον.

Β'. Ὅσον δὲ περὶ τοῦ δευτέρου, τοῦ νὰ ἐτοιμασθῶσι δηλ. ἄξιοι διὰ τοιαύτην παιδαγωγίαν ἀλληλοδιδασκτικοί, ἐγκρίνω τ' ἀκόλουθα. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν μας γινώσκουσιν ἐν μέρει καθ' ὕλην τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν, τὴν ἀγνοοῦσιν ὁμῶς κατ' εἶδος, διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἄς εὐχρεστηθῇ νὰ συστήσῃ εἰς τὰ διάφορα τῆς ἐπικρατείας τμήματα ἄνα ἓνα μὲ ὁρὴν παιδείαν διδάσκαλον, ὅστις ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ Εἰδικὸς ἢ Μεθοδικὸς τῆς προπαιδείας διδάσκαλος· οὗτος μέρος μὲν θέλει διδάσκει τὰ ὑπόλοιπα συμπληρωτικά καθ' ὕλην μέρη τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς· προϋργαίτερον δὲ, θέλει διδάσκει τὸ εἶδος, ὅπου θέλει πραγματεύεται καὶ περὶ τῆς διατάξεως τῆς σχολῆς, τῶν μαθημάτων, τῆς ὥρας τῆς παραδόσεως, τῆς προόδου αὐτῶν, καὶ εἰδικώτερον περὶ μεθόδου, διακρίνων τὴν ἀκροαματικὴν ἀπὸ τὴν διαλεκτικὴν, εἴτε Σωκρατικὴν, καὶ τὴν ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας εὐχρηστοτέραν· καὶ ἐτι πρὸς, περὶ τῆς λεκτικῆς προπαιδείας. Εἰς τοιοῦτον διδάσκαλον θέλουσιν μορφόνεσθαι κατ' εἶδος οἱ τοῦ τμήματος ὅλου ἐκείνου παιδαγωγοί, ἔχοντες καὶ τὰ ὑπὸ τῆς ῥηθείσεως ἐπιτροπῆς συνταχθέντα προπαιδευτικὰ βιβλία.

Τα στενώτατα ὅρια τοῦ λόγου δὲν με συγχωροῦσι νὰ παρατηρήσω, ὅτι τοιοῦτοι εἰδικοὶ διδάσκαλοι εἶναι ἀναγκαῖοι νὰ συστηθῶσιν ἰδιαίτερα καὶ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς. Οἱ εἰς Εὐρωπαϊκῆς ἀκαδημίας καὶ πανδιδασκτήρια θαμίσαντες εἶναι πολλοὶ ὀλιγοί, ὥστε νὰ μὴ ἐξαρκέσωσι διὰ νὰ συμπληρώσωσι τὸν ἱκανοῦντα ἀριθμὸν τῶν ἄντως ἀξίων τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας διδασκάλων, ὅσοι θέλουσιν χρειασθῇ ἐπομένως. Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων ὀλιγώτατοι εἶναι ἱκανοὶ εἰς τὴν εἰδικὴν παράδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἀμοργοὶ καθ' ὕλην γνώσεις τούτων πρέπει νὰ εἰδοποιῶνται εἰς τοιοῦτους εἰδικούς διδασκάλους τῆς Ἑλληνικῆς ἐγκυκλίου παιδείας, διότι θέλουσιν γενῇ ἀναγκαῖοι.

Ἡ σειρά τοῦ λόγου μᾶς φέρει ἤδη νὰ διαλάβωμεν τίνα καὶ ποῖα μαθήματα καὶ πῶς ἔπρεπε νὰ διδάσκωνται εἰς τὰ παιδαγωγεία, τίνα εἰς τὰ λύκεια, εἴτε προγυμνάσια, τίνα ἐν τέλει (διότι ἀκαδημίας ἀκόμη δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν) εἰς τὰ γυμνάσια, πῶς νὰ τηρῆται ἡ μετὰ τούτων ἀλλοφυλῆ καὶ ἐνότης, καὶ τέλος πάντων πῶς καὶ πού ν' ἀναπληρώσωμεν τὴν ἐλλείψιν τῶν ὑπὸ τῶν νεωτέρων ὀνομαζομένων πραγματικῶν σχολείων. Ἀλλ' αἱ πρὸ μικροῦ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως συστηθεῖσαι ἐπιτροπαὶ μᾶς ἀπαλλάττουσι ν' αὐτοσχεδρίσωμεν περὶ τὰ τοιαῦτα.

Τὴν 8 Δεκεμβρίου 1829, ἐν Αἰγίνῃ.

Χαραλάμης Π. Παμπούκης.

(*) Εἰς τ' ἀλληλοδιδασκτικά τὸ εἰσωδιστάτον εἶναι ἡ ἀνάγνωσις καὶ γραφή, ἡ ὅστις ἡ μαθήτευσις ἐκείνης τῆς γλώσσης, εἰς τῆς ὁποίας τὴν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν ἀσχολοῦνται· ἀλλὰ γίνεται ταῦτα διὰ γραμματικῆς τῆς λαλουμένης ἐκείνης γλώσσης. Ἡ σύνταξις λοιπὸν γραμματικῆς τῆς λαλουμένης εἶναι τῶν εἰσωδιστάτων· ἄλλως δὲ, τὰ τῆς προπαιδείας καὶ ἀνέχοντα ἄλλα εἰς τὰ σχολεία.